

Bleda y Rosa

Res communis, 2022

EN PROCÉS

A principis dels anys noranta, a través del que acabaria sent un dels nostres treballs més significatius, *Campos de fútbol*, iniciem una reflexió sobre el pas del temps amb relació al territori i la nostra pròpia memòria. D'aquesta manera, atrets per una mena de lloc que reconeixíem propi de la nostra infància, comencem a fotografiar els camps de futbol que, situats en la perifèria de la ciutat o en xicotetes poblacions, havien perdut la seua utilitat o havien caigut en desús a causa, en gran manera, de la natalitat baixa, el desplaçament de la població cap a les ciutats grans o el desenvolupament urbanístic.

A més de les connotacions de caràcter antropològic que es desprenen d'aquella primera aproximació fotogràfica, sempre hem entès i hem tractat la porteria com un element escultòric inscrit en el paisatge, una estructura contemporània carregada de simbolisme, que ens ha permès aprofundir en la relació estreta que hi ha entre naturalesa i cultura; al voltant de la construcció i la representació del paisatge.

Torralba del Pinar-Pavías
Castelló
setembre 2021-febrer 2022

- 1 *Res communis*
Torralba, Colada del Paso del Pinar
(UTM 716560, 4429035)
- 2 *Res communis*
Pavías, Vereda de las Balsillas
(UTM 715576, 4428844)

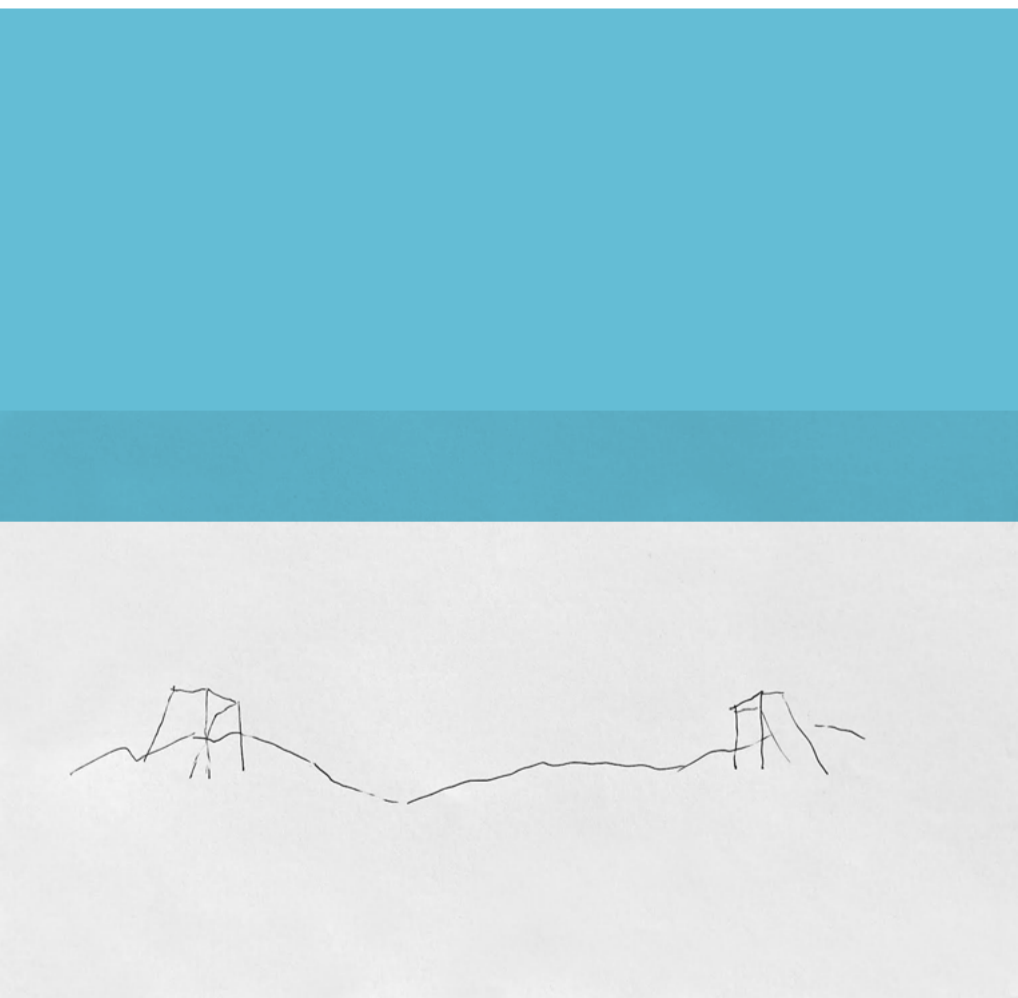

Campos de fútbol ens serveix ara com a pròleg, com a punt de partida i excusa per a generar noves vies d'investigació; el gest iniciàtic que constituïa la recerca d'aquells terrenys de joc, fa ara tres dècades, es transforma en un procés de construcció pròxim al performatiu-instal·latiu que busca multiplicar els camps de lectura dels espais.

La nostra proposta artística, que consisteix en la instal·lació de dues porteries en els termes de Torralba del Pinar i Pavías, es planteja com una intervenció efímera en el paisatge, amb la finalitat de connectar simbòlicament aquests dos xicotets municipis confrontants que, situats en la serra d'Espadà, pertanyen a comarques diferents. Aquestes escultures, que se situen en plena naturalesa i físicament distanciades per l'orografia del terreny, remarquen la impossibilitat per a la pràctica del joc, i despleguen alhora una enorme reflexió entorn del paisatge, les coses comunes i compartides.

A partir d'un conjunt d'idees entorn dels conceptes de territorialitat i béns compartits, configurem, mitjançant xarrades i lectures, caminades, esbossos, fotografies i maquetes, una sort de coreografia concebuda per a establir reflexions que permeten pensar l'espai més enllà dels paràmetres que estableix l'ordenació política del territori o la mateixa geografia dels llocs, per a imaginar altres territoris comuns possibles.

A vista d'ocell, dues porteries amb una grandària reglamentària de 2,44 × 7,32 m, construïdes i transportades de manera que es puguin instal·lar sense causar cap mena de mal en l'entorn, se situen en terreny forestal, dins de l'àmbit territorial del Parc Natural de la Serra d'Espadà. Orientades una cap a l'altra, remarquen o abracen simbòlicament una porció de terreny. Els punts triats, distants però visibles entre si, elevats un poc més de 900 m del nivell del mar, estan situats a la Colada del Paso del Pinar, a Torralba, i a la Vereda de las Balsillas, a Pavías.

Una acció delimitada temporalment, una intervenció puntual en el paisatge, un procés amb vocació de projectar-se en el temps a través de les imatges fotogràfiques resultants i altres elements-documentos de registre dissenyats per a romandre-hi. Un gest des del qual apuntar o remarcar que el territori, més enllà dels seus límits politicogeogràfics, pot ser un espai d'imaginació obert a altres maneres de relació.

María Bleda (Castelló, 1969) i José María Rosa (Albacete, 1970) treballen de manera conjunta des de fa tres dècades i exploren, a través d'una rigorosa i profunda investigació, el vincle que hi ha entre la imatge, el lloc i la memòria. *Campos de futbol, Campos de batalla, Origen o Prontuario* són algunes de les sèries fotogràfiques més rellevants en la seua trajectòria. Amb aquestes sèries han anat desenvolupant un llenguatge propi, entre la visualitat i la textualitat, que els permet tornar una vegada i una altra sobre un dels seus focus d'interés més importants: la representació del territori.

Els seus projectes s'han presentat de manera extensa a través de nombroses exposicions individuals i col·lectives en museus, institucions culturals i galeries d'art contemporani de tot el món. Així mateix, han participat en diferents biennals d'art i festivals de fotografia internacionals. En 2008 van ser guardonats amb el Premi Nacional de Fotografia en reconeixement a la seua trajectòria artística.